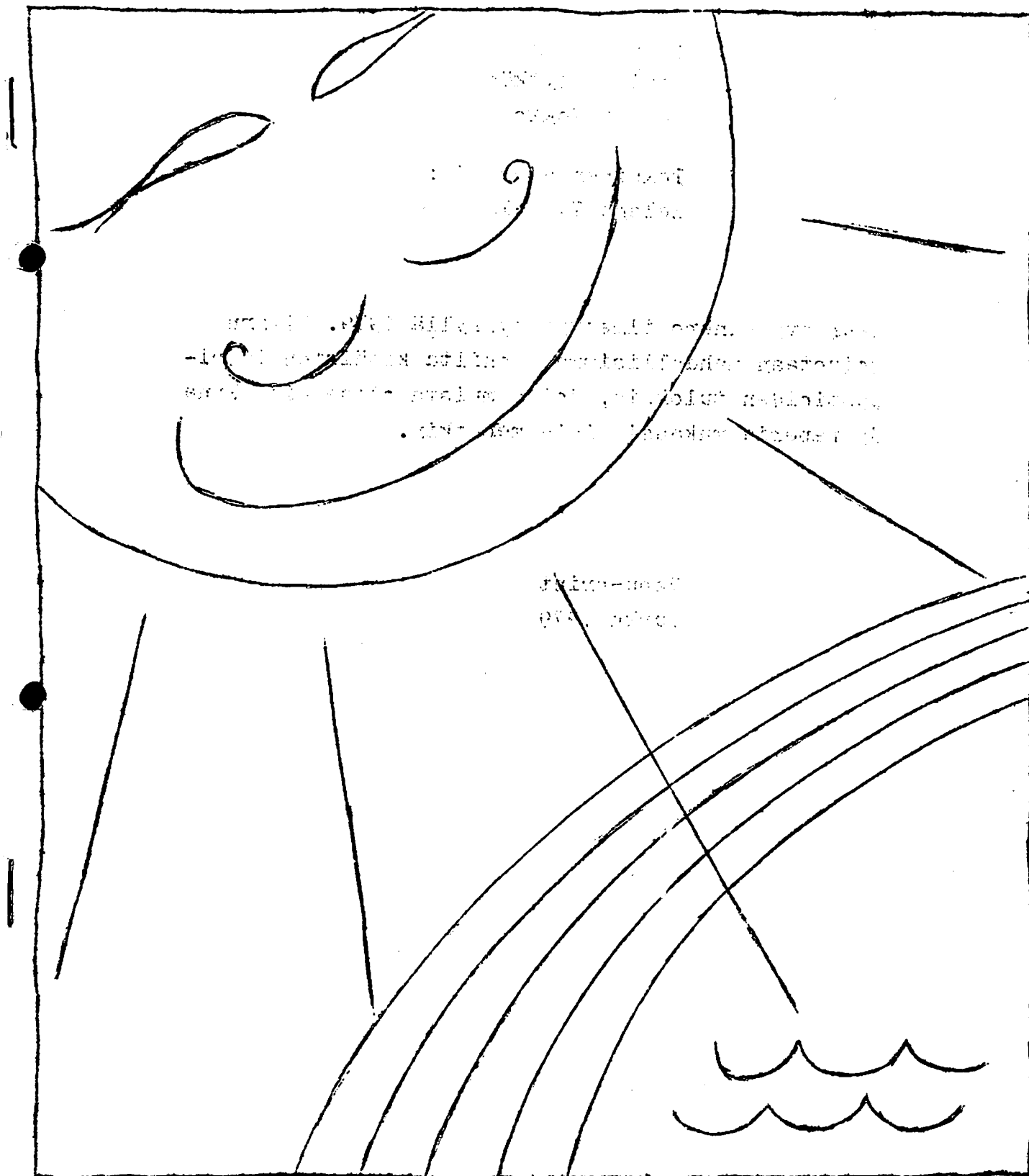

KÄENPIIKA

3/-79

SAVO-KARJALAISEN OSAKUNNAN ÄÄNENKANNATTAJA

ANIGMA

ALATTAAN KÄYNNÄ

Toimituskunta:

Leena Pesonen
Sinikka Rytönen
Kalevi Kokko

Tekninen avustaja:
Helena Termälä

Seuraava numero ilmestyy syksyllä 1979. Siihen toivotaan mahdollisimman monilta kesäisten inspiraatioiden tuloksia, joten muista ottaa aina kynä ja paperia mukaasi mihin menetkin.

Napu-print
Turku 1979

Savo-karjalaisen Osakunnan läänenkannattaja

KÄENPIIKA

11.05.1979

PIAKIRJOTUS:

Tilinpäätöstä

Tässä kevään viimeisessä Käenpiiassa on nyt sitten aika tutkailla kaikkea sitä mitä ollaan aikaan saatu ja tekemättä jätetty. Kun allekirjoittanut tammikuussa tuli toimintaan mukaan oli ideoita, omasta mielestä hyviäkin, valtavasti ja tarmoakin tuntui olevan enemmän kuin omiksi tarpeiksi. Ja mitä tässä sitten ollaan aikaan saatu. Lukuisia epäonnistuneita tentti-yritelmiä ja alkumerkin-töjä. Ja harvinaisen usein vierheellisiä infoja "Savo-Karjalainen - SKO"-otsikon alle tylkkäriin.

Mutta osakunnassa on keväällä tehty paljonkin. Kyykätty on ja ei nyt sitten ihan voitettu, mutta kuitenkin kyykätty on. Sitten pojat ovat pelanneet lentopalloa ja jalkapallon teknisiä (?) harjoituksia on harva se viikko. Pidettiin pingiskilpailut ja tikkamestaruuskisat (mitkä palkinnot...) Naistenkerho on kokoontunut silloin tällöin pistämään osakunnan asioita "kuntoon", ensivuonna kokoonnutaan sitten aktiivisemmin. Akateemiset atleetit ovat kuulemma toimineet joka keskiviikko mitta tiedä uskoako, kun ei tuloksia niin näy... Ja Kuvis on kiertänyt useammankin valokuvanäyttelyn ja hankkinut teknisiä laitteita (=kasetointilaitte).

Ja ennen kaikkea on pidetty vuosijuhlat. Mikä ei ole niinkään pieni saavutus. Olivat muuten parhaat vuosijuhlat missä koskaan olen ollut. (Kyllä Offen ja Karjalaiset jäävät juhlimisessa meistä kauas jälkeen) - Ja siellä saunan lauteilla me laulettiin "Mä oksalla ylimällä oon Harjulan seljänteen"...

Paljon on aikaan saatu. (Kukas sen kissan...)

Mutta tekemättä on kuitenkin liian paljon. Omatunto

kolkuuttaa niistä lukuisista kirjoittamatta jääneistä kirjeistä, jotka oli tarjoitus lähettää kotimaakuntien lehtiin, ja muutenkin on tämä tiedotussihteerin virka jäänyt hyvin vähälle, melkeinpä ainoastaan siihen infon sotkemiseen. Ajanpuute ei ole mikään puolustus. On kuitenkin Käenpiikaa sentään kolme kertaa kasattu. Mutta kaikki se toiminta, jolla oli tarkoitus aktivoida vanhoja jäseniä ja saada uusia mukaan, on jäänyt ajatuksen asteelle. Että on parantamisen aihetta ja tehtävää jäänyt ensi syksyksiin.

Kun nyt siirryn näihin kirjotushommiin päätoimisesti, niin toivottelen vain aurinkoista ja raharikasta ke-sää lukijoille!

l.m.p

Post scriptum

Kysymys:

- Mikä on Savo-Karjalaisen Osakunnan hallituksien kokouksien suola?

Vastaus:

- Jatsi ja jamien järjestäminen.

sama

Käenpiika julkaisee tässä numerossa apul.prof. Hannu Nurmen osakunnan vuosijuhlissa 7.4.1979 pitämän vuosijuhlaesitelmän.

ÄÄNESTYSPARADOKSEISTA

Tämän puheen tarkoituksena on vaalien tultua käydyksi kiinnittää huomiota eräisiin enemmistövaalin piirteisiin, jotka näyttävät tekevän vaalien tuloksen eräissä erikoistapauksissa lähestulkoon täysin riippumattomaksi siitä, mitä mieltä äänestäjät ovat valittavissa olevista vaihtoehdoista. Ne, jotka jättivät äänestämättä viime vaaleissa, voivat tulkita seuraavassa esiteltävät paradoksit siten, että ne oikeuttavat äänestyspassiivisuuteen, kun taas ne, jotka äänestivät ja kokivat vaalien tuloksen suhteen pettymyksen, voivat viitata paradokseihin ja todeta vaalituloksen mahdollisesti aiheutuvan itse äänestysmenettelyn ja enemmistövallan mielivaltaisuuksista.

Todettakoon kuitenkin heti alkuun, etten itse katso äänestysparadokseista seuraavan muuta kuin sen, että äänestysmenettelyä tulisi joissakin tapauksissa täydentää lisä-äänestyksin tai että itse menettelyjen sisältö tulisi muuttaa paradoksivapaaseen suuntaan.

Ongelmana on kuitenkin se, ettei tällä hetkellä ole tiedossa täysin paradoksivapaata menettelyä. Yksinkertaista enemmistösääntöä parempia vaihtoehtoja tunnetaan kylläkin muutamia, mutta niihin siirtyminen edellyttäisi sen laatuista ja laajuista avarakatseisuutta ja joustavuutta, jota tuskin kohtuudella voidaan edellyttää miltään olemassa olevalta valtioelimeltä. Korostettakoon kuitenkin äänestysparadoksien problematiikan läheistä yhteyttä maassamme meneillään olevaan valtiosäännön uudistuskeskusteluun. Tähän uudistuskeskusteluun seuraavassa esiteltävät paradoksit liittyvät sitäkin kautta, että historiallisen lähtökohdan paradoksien tutkimukselle antoivat Ranskassa 1780-luvulla Concorcet ja Borda-nimiset henkilöt, joiden nimiä tärkeimmät äänestysparadoksit vieläkin kantavat. Kuten tietään, 1780-luvun Ranskassa oli myös meneillään tietynlainen valtiosäännön uudistus. Kovin mielelläni soisin, ettei keskustelu lähivuosina meillä saisi samoja muotoja kuin tuolloin Ranskassa, jolloin uudistus toteutui ymmärtääkseni äänestysparadoksikeskustelusta täysin riippumattomalla tavalla verisessä vallankumouksessa 1789.

Tarkastelkaamme nyt näistä klassillisista paradokseista kuuluisampaa, ns. Concorcetin paradoksia, jota myös äänestysparadoksiksi kutsutaan, Havainnollisin tapa käsitellä asiaa lienee viitata allaolevaan taulukkoon,

jossa on esitetty kolmen äänestäjäryhmän kolmea vaihtoehtoa koskevat paremmuusjärjestykset:

Taulukko 1. Concorcet'n paradoksi

äänestäjä- ryhmä 1	äänestäjä- ryhmä 2	äänestäjä- ryhmä 3
x	z	y
y	x	z
z	y	x

Jos haluatte, voitte kuvitella vaihtoehtojen olevan esimerkiksi presidenttiehdokkaita ja kunkin äänestäjäryhmän edustavan yhtä kolmatta osaa valitsijamiehistä. Tunnetusti vain yksi henkilö kerrallaan voidaan valita presidentiksi. Concorcet-paradoksin esille tuomiseksi emme voi olettaa äänestyksen tapahtuvan siten, kuin se Suomen valtiosäännön mukaan tapahtuu - kaksivaiheisella enemmistöperiaatteella siten, että kaikki valitsijamiehet äänestävät yhtä ehdokasta - vaan olettakaamme äänestyksen tapahtuvan ehdokkaiden parivertailuin siten kuin usein menetellään eduskunnan päätöksenteossa.

Ensimmäisessä äänestyksessä olkoot vastakkain x ja y. Silloin x voittaa, koska ryhmät 1 ja 2, siis enemmistö, ovat sitä mieltä.

Toisessa äänestyksessä on tapana panna ensimmäisen äänestyksen voittaja vastakkain jäljelle jääneen vaihtoehtodon kanssa: siis x ja z. Silloin z voittaa 2:n ja 3:n äänin 1:tä vastaan. Yleensä julistetaan z nyt voittajaksi.

Mutta panokaapa merkille, mitä tapahtuu, jos z ja y asetetaan vastakkain. Silloin selvästi y voittaa (äänin 1 ja 3 2:ta vastaan). Siis y voittaa voittajan, joten olisi kohtuullista pitää sitä voittajana. Mutta kuten edellä todettiin, x voittaa y:n, joten sitäkin tulisi pitää voittajana. Tästä voidaan vetää se johtopäätös, että voittajan määrää, siinä tapauksessa, jotta vain kaksi äänestystä suoritetaan, niin kuin usein on asian laita, äänestyksen toimeenpanojärjestys eikä suinkaan yksistään äänestäjien käsitys vaihtoehtojen keskinäisestä paremmuudesta. Todettakoon tässä yhteydessä, että Concorcet tuli sittemmin kehittäneeksi voittokriteerin, joka välttää äsken mainitun paradoksin. Tämän ns Concorcet-kriteerin mukaan mikään vaihtoehto ei ole voittaja, ellei se voita kaikkia vastustajiaan parivertailussa. Vaikeutena tässä kriteerissä on tietysti se, että se kovin harvoin on soveltuva, ts useimmiten Concorcet-kriteerin mukaista voittajaa ei löydy, vaan johtoa on haettava muista kriteereistä.

Concorcet'n aikalainen Borda kehitti myöskin voittokriteerin, mutta ennen kuin menen siihen, tarkastelkaamme ns Borda-paradoksia, joka voisi

esiintyä täysin nykyisen tyyppisen valitsijamieskollegin päätöksenteossa-kin. Bordan paradoksi liittyy nimittäin tilanteisiin, joissa kukin äänestäjä äänestää yhtä ja vain yhtä vaihtoehtoa ja jossa voittajaksi julistetaan se vaihtoehtoista, joka saa eniten ääniä. Ns selvissä tapauksissa tämä menettely on käytössä presidentin vaalissa valitsijamiesten tehdessä ratkaisuaan. Oletamme, että valitsijamiehiä on yhdeksän. Kutsomme ehdokkaita karusti A:ksi, B:ksi ja C:ksi. Oheisessa esimerkkitapauksessa vaalin tulos olkoon taulussa 2 esitetty.

Taulukko 2. Vaalin tulos

A	saa	4 ääntä
B	saa	3 ääntä
C	saa	2 ääntä

Olettakaamme, että valitsijamiehillä 1-4 käsitykset ehdokkaiden paremmuudesta voidaan selittää siten, kuin taulukossa 3 on tehty. Samoin voidaan esittää valitsijamiesten 5-7 ja 8-9 käsitykset.

Taulukko 3. Yhdeksän valitsijamiehen paremmuusjärjestykset

	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.
A	A	A	A	A	B	B	B	C	C
B	B	B	B	B	C	C	C	B	B
C	C	C	C	C	A	A	A	A	A

Bordan paradoksi liittyy siihen havaintoon, että jos äänestettäisiin parittain vaihtoehtojen välillä, niin A, joka sai eniten ääniä pluralisuusperiaatteella äänestettäessä, itse asiassa häviäisi parivertailussa kummallekin muista ehdokkaista. Voidaan näet havaita taulukoista, että enemmistöllä 5/9 B voittaa A:n ja enemmistöllä 5/9 C voittaa A:n. Ts jos voittajaksi julistettaisiin A - mitä onneksi Suomen valtiosäännön mukaan ei tehdä - niin valituksi tulisi vaihtoehto, joka enemmistön mielestä on huonompi kuin kumpikin muista valittavana olevista vaihtoehtoista. Lisäksi huomataan, että B voittaa enemmistöllä 7/9 C:n, joten B on Concorcet-voittaja. Siis pluralisuusperiaatteella tapahtuvassa äänestyksessä vaihtoehto, joka enemmistön mielestä voittaisi kaikki mahdolliset vastustajansa, ei tulisi valituksi. Lohdullisena havaintona voimme kuitenkin todeta, että A ei saa ensimmäisessä äänestyksessä yli 50 % äänistä, joten Suomen perustuslain mukaan valitsijamiesten tulisi seuraavassa vaiheessa tehdä valintansa A:n ja B:n väliltä, joten meikäläisen käytännön mukaan B tulisi valituksi toisen vaiheen äänestyksessä. Voidaan kuitenkin osoittaa, että Concorcet-voittaja voi jäädä valitsematta perustuslakiemme mukaista menettelyä noudatettaessa.

Vähemmän lohdullista on myös todeta, että kansanedustajien tai valitsijamiesten vaaleissa ei ole mitään esteitä sille, että Bordan paradokseja esiintyy. Yleensäkin tilanteissa, joissa noudatetaan pluralisuusperiaatetta ja joissa jaettavana on tietty kiinteä määrä edustajan paikkoja, on mahdollista, että Bordan paradoksi esiintyy. Samoin kuin Concorcet, esitti Bordakin oman voittokriteerinsä, jolla hän pyrki välttämään paradoksimaiset tilanteet. Ns Borda kriteerissä kukin äänestäjä antaa parhaana pitämälleen vaihtoehdolle niin monta ääntä kuin on vaihtoehtoja, toiseksi parhaana pitämälleen yhtä vähemmän jne ja huonoimmaksi katsomalleen 1 äänen. Voittajaksi julistetaan se vaihtoehto, jonka saama äänimäärä on suurin. Kuten taulukot 4 ja 5 osoittavat, tämä ratkaisu on epätydyttävä siinä suhteessa, että voittaja on ratkaisevasti riippuvainen vaihtoehtojen lukumäärästä, sillä kuviossa 5 ainoastaan vaihtoehtojen lukumäärä on muuttunut taulukkoon 4 nähden ja silti voittaja muuttuu. Huomataan myöskin, että taulukossa 4 Concorcet-voittaja ei tule valituksi Borda-voittajaksi.

Taulukko 4.

äänestäjät	vaihtoehdot			
	A	B	C	D
1	4	3	2	1
2	4	3	2	1
3	2	4	3	1
4	3	2	1	4
5	2	4	1	3
yhteensä	15	16	9	10

Borda-voittaja B. Concorcet voittaja A.

Taulukko 5. Jätetään vaihtoehdot C ja D pois:

	A	B
1	2	1
2	2	1
3	1	2
4	2	1
5	1	2
yhteensä	8	7

Borda-voittaja A.

Huomaamme siis, että eräin osin demokratiaa ei ole vielä aivan valmiiksi rakennettu, koska käytössä oleviin päätöksentekomenettelyihin liittyy epätoivottavia ominaisuuksia. Haluaisin kuitenkin lopuksi todeta, että viimeaikaisen tutkimuksen valossa näyttää siltä, että ainoanan vaihtoehtona sille tietylle satunnaisuudelle, joka demokraattisiin päätöksentekomenettelyihin liittyy, näyttää olevan joko diktatorisuus tai ainakin oligarkisuus, jotka kummatkin ovat käsittäväksi kohtuuttoman kallis hinta poikkeuksettomasta johdonmukaisuudesta päätöksenteossa.

KULINAARISESTA TIEDEKUNNASTA

Viime Käenpiiassa tuli esille, että inspektorimme on osallistunut myös SKO:n kulinaarisen tiedekunnan toimintaan ja väitellyt siellä jopa tohtoriksi. Lupasimme seuraavassa numerossa lisää juttua tästä erikoinenlaatuisesta tiedekunnasta. Tietoa löytyi osakunnan historiikista.

Tiedekunta perustettiin Savo-Karjalaisen Ylioppilasseuran seniorijuhlissa 21.10.1931 kulinaaristen tutkimusten edistämiseksi. Samassa juhlassa tarkastettiin tiedekunnan ensimmäinen väitöskirja, prof. T.J. Kukkamäen tutkimus "Savolaisen kokkelipiimän happaneminen ja juoksutus erilaisissa olosuhteissa ja näiden seikkojen vaikutus piimän kulinaariseen tehokkuuteen" (Tabulae culinariae continentes omni regula preparationis pimaecoccelis savolaxiensis nudis oribus consumerabilis).

Alkusysäyksen työhön prof. Kukkamäki on kertonut saaneensa prof. Yrjö Väisälältä toimiessaan tämän assistenttina syksyllä 1931. Väisälä oli luvannut maksaa maidon, jos Kukkamäki tekee työn, ja niin tämä oli ryhtynyt suorittamaan kokeita fyysiikan laboratoriossa.

Prof. Väisälästä tuli tiedekunnan notaari ja yhtä itseoikeutetusti T.J. Kukkamäestä sen notaari. Tiedekunta kokoontui siten lähes säännöllisesti seniori- ja vuosijuhlissa. Myös opetus- ja tutkimushenkilökuntaa saatiin vuosien mittaan lisää. Historiallisen kulinarian professoriksi nimitetty fil.toht. Kalle Karttunen väitteli kulinarian tohtoriksi aiheena "Kalakukon kuoriaineiden loppumisen vaikutus Pohjois-Savon asutukseen 16:rnella vuosisadalla". Lisäksi tiedekunnassa oli kulinarian professuuri sekä piiraspreparaattori ja vahtimestarin virat. Lisäksi tiedekunta päätti kutsua kunniatohtorikseen tunnetun humoristin ja "savolaisuuden profeetan", lehtori Ernst Lampénin. Tiedekunta sai myös ulkomaankirjeenvaihtajan TY:n saksan kielen lehtorista Arno Busseniukselta. Hänen erikoisalaan oli kermanistinen kulinaria.

Sota-aika tyrehtytti kulinaarisen tiedekunnan toiminnan miltei tyystin, ja hiljaiseloa jatkui vielä 50-luvullakin, kunnes vuoden 57 senoirijuhlissa kokoonnuttiin pitkän tauon jälkeen. Tiedekuntaan perustettiin silloin lisää uusia virkoja: kanslerin, kalakukkopreparaattorin ja kukonleikkauksen professorin virat.

60-luvulla ei kulinaarisen tiedekunnan istuntoja pidetty, mutta vuonna 1970 järjestettiin kulinaarisen tiedekunnan promotion, jossa kulinarian kunniatohtoriksi nimitettiin mm. apul. prof. Mauno Mielonen ja rehtori Tauno Nurmela. Tilaisuudessa tarkastettiin myös nykyisen inspektorimme väitöskirja kulinariisesta maantieteestä. Väitöskirjassaan hän totesi, että kulinariitieteen pitäisi olla maantieteessä kaiken perustana, mutta se on jätetty taka-alalle. Hän perusteli väitteensä useilla esimerkeillä. "Esimerkiksi Väinö Linnan henkilöhahmo ^{hieranen} epäonnistui surkeasti yrityksissään järjestää silakkakekkerit paikalla 32 astetta 30 minuuttia Lontoosta itään. Jos hänellä olisi ollut hiukan kulinaarista tietoutta, hän olisi ilman muuta tiennyt, että silakka ei esiinny näin idässä." Samoin voitaisiin väitöskirjan mukaan nykyaikaisessa valtakunnansuunnittelussa käyttää hyväksi kulinaarista maantiedettä. Kunnat, joilla on samanlaiset ruckailutavat, voitaisiin mainiosti liittää yhteen. Inspektorimme väitöskirja hyväksyttiin "mukiinmenevänä" (mitä se sitten tarkoittaneekaan?).

Tämän vuosikymmenen ajan on tiedekunta ilmeisestikin viettänyt hiljaisia vuosiaan. Sen virallisia edustajia ei ole näkynyt viime vuosina edes juhlissa. Uusimmat osakuntalaiset eivät edes enää tiedä mikä on SKO:n kulinaarinen tiedekunta - vai pitäisikö sanoa vielä, sillä onhan tiedekunta virinnyt henkiin pahempienkin aikojen kuin 70-luvun 'pulakauden' jälkeen. Kulinaarinen tieteenala sopisi edelleenkin mainiosti SKO:n juhliin, ja onhan osakunnassamme toimimassa jokunen tunnetusti "paatunut" kulinaristi, niin mikä ettei... Pallo heitetään nyt teille!

Kalle

HALLITUKSEN UUSISTA VIRKAILIJOISTA ON ESITTELYVUOROSSA
SEIJA VÄÄRÄ, SKON EMÄNTÄ

Seija on Suomenniemen tyttöjä, todellinen savo-karjalainen, sillä Suomenniemihän on Savon ja Karjalan rajamailla. Seija tuli 15-vuotiaalla 76 Turkuun opiskelemaan. Historiallisena kaupunkina Turku kiinnosti. Kovin "historiallinen" on Seijan aineyhdistelmäkin: Suomen ja yleinen historia, kansatiede ja arkeologia. Tulevaisuuden tähtäimenä on museoala "tai sitten historian opettajaksi, jos ei muualle pääse...jos tässä vielä maantiedettäkin pääsee opiskelemaan".

Osakunnansta Seija sanoi, että sisäinen kähnä vähän häiritsee. Aikaa siellä saa menemään vähän liikaakin, niin ettei muihin harrastuksiin - käsitöihin ruuanlaittoon ja teatteriin - tahdo jäädä enää tilaisuutta. Emännän-viran Seija sanoo kokevansa vastuullisena, kun joutuu järjetämään kaikenlaista.

Traditionaaliseen kysymykseen, mikä on tarmokkuutesi ja hyvän-tuulisuutesi salaisuus, Seija sanoi, että ei tuommoseen kysymykseen voi vastata. Eikä vastannut.

Kalle

KIRJASTOTTORI
IKUUSTETTUNA
PORTISSA 2.4.79
HALLITUKSEN
KOKOUKSEN JÄL-
KEEN.

KESÄRETKESTÄ=KESÄRETKESTÄ=KESÄRETKESTÄ=KESÄRETKESTÄ

Kun nyt kalenterin mukaan kesä on tulossa - vaiikkei sitä herkkäuskoisinkaan turkulainen tai Turkuun ihan pakosta muuten joutunut uskoisi, niin kesäretki on taas ajankohtainen.

Kun asiaa on tutkittu ja epävirallisia keskusteluja on käyty niin todettakoon, että retki tehdään heinäkuun toisena viikonloppuna Sulkavan soutuihin. Soutuihin kootaan SKO:n soutujoukkue, jos halukkaita soutajia löytyy. Suunnitelmie mukaan keräännytään perjantai-iltana ja lauantai-aamuna. Pesosen Leenan luo, Savonlinnaan, josta sitten jatketaan Sulkavalle. Yöpyä voidaan Pesosella tai sitten Sulkavalla teltoissa riippuen siitä miten sovitaan. Ohjelmassa on soutamisen lisäksi Savonlinnaan tutustumista ja hauskanpitoa.

Tule yksin tai tuo kaverisikin mukana, joukkoon mahtuu. Ilmoittaudu viimeistään heinäkuun ensimmäisellä viikolla, jotta voidaan tehdä tarvittavat järjestelyt. Jos haluat tulla mukaan SKO:lla (toivottavasti) souduissa mukana soutavaan joukkueeseen, täytyy sinun ilmoittautua jo kesäkuun ensimmäisellä viikolla.

Kyselyjä ja ilmoittautumisia voi tehdä Savonlinnaan Leena Pesoselle. Osoite on Karjalantie 4 57200 Savonlinna 20, puhelinkin on numero 957-28592, josta tavoittaa Leenan iltaisin tai aamuisin tai työnumerosta (siltä ainakin tavoittaa) 957-29171. Tarkempia tietoja saat myös osakunnan ilmoitustaululta tai hallituksen jäseniltä.

TAVATAAN MYÖS KESÄLLÄ!

Kolmas valokuvauksen maailman näyttely oli esillä Taidemuseossa 15.3.-16.4. Näytteillä oli 434 valokuvaa 170:neltä valokuvaajalta 86:sta maasta. Yhdeltäkään suomalaiselta valokuvaajalta ei kuitenkaan ollut näyttelyssä teoksia.

Näyttelyn luonteesta johtuen en puhu sen taiteellisuudesta ja teknisestä tasosta mitään. Näyttely on yksinkertaisesti kuvaus tästä hetkestä ja siitä minkälaiset 'éväät' nykyhetki antaa matkalle tulevaisuuteen. Tuntuisi irvokkaalta ruveta arvostelemaan kuvaa silpoutuneesta kädestä, joka roikkuu piikkilangassa, ruohikolla makaavasta miehestä, jonka toinen kylki on repeytynyt auki, nälkäisten lasten joukosta ja lapsesta, jonka kasvot sirpaleet ovat repineet muodottomiksi. Näitä kuvia voi vain katsoa, tuntea, tietää ja ajatella, että tällä hetkellä, kun minä tätä kuvaa katson, tällaista tapahtuu jossain.

Vaikuttavin kokemukseni liittyy tunnelman muutokseen, kun siirryin huoneesta, jossa teemana oli aggressio, huoneeseen, jossa teemana oli kuolema. Ensin kuolemaan liittyi vihaa, välinpitämättömyyttä, tyydytystä toisten tappamisesta ja häntä. Seuraavassa huoneessa oli esillä kuvia henkilökohtaisesta surusta, hartautta ja voimattomuutta, joka valtaa miehen kun jokin rakas henkilö on kuollut.

Näyttelyn nimi 'Matkalla paratiisiin' on hyvin teoksien aihepiiriä korostava. Jos nykyinen tie vie paratiisiin, se vie sinne helvetin kautta. Jälkeenpäin tulee ajatelleeksi: olenko nyt suurmpi syntinen, kun tiedän epäkohdat, mutta itsekkyyteni takia en toimi niiden poistamiseksi? Varmaankin näin on.

Kulttuurikävely oli 22.4. Kävimme Wäinö Aaltosen Museossa katsastamassa siellä olvat näyttelyt. Turun Kamerateat r.y. ja Åbo Fotoklubb r.f. järjestivät neljännen kerran yhteisen näyttelyn Artfoto. Teemana oli tällä kertaa Turun kaupunki. Kyseinen päivä sattui vain olemaan niin lämmin ja aurinkoinen, että koko kaupunki oli lähtenyt samaa näyttelyä katsomaan. Tupa oli niin täynnä ukkoa ja akkaa, että siellä ei kauan jaksanut olla, enkä ulkopaikkakuntalaisena ollut kovinkaan kiinnostunut kauan sitten puretusta taloista ja entisaikojen katu-

näkymistä. Vanhoille turkulaisille näyttely varmaankin oli -esimielhenkiintoinen ja haikeita muistoja herättävä, ja tarjosi -myös tilaisuuden vertailla vanhaa ja uutta Turkua.

Mielenkiintoisita ja hauskinda katseltavaa tarjosi lasten piirustus- ja askartelunäyttely. Erityisen hellyttävää katseltavaa olivat paperilappuset, joihin oli vielä hapa-roivalla kädellä piirretty muutamia koukeroisia viivoja, joista muodostui omakuva tai perhe. Surullita vain oli, että niin monesta perhekuvasta puuttui isä.

Kalevi

Liikunnanohjaajan kiitokset

Kulunut talvikausi on urheilun kannalta ollut varsin vilkasta. Liikunnaohjaajana on ollut helppo toimia, koska jäsenistö on ollut aktiivista ja hyvin monia uusia ideoita ja parannusehdotuksia on syntynyt, joita sitten yhdessä olemme toteuttaneet.

Kevätkaudella syntyi kuin itsestään Savo-Karjalaisen Osakunnan Akateemiset Atleetit -kerho, joka kokoontuu keski- viikkoisin klo 18.00 Ikituurin kuntosalissa. Voimaharjoitusten jälkeen saunomme ja uimme. Toinen uusi yritys on oma jalkapallokurssi. Lumien aikaan pidimme harjoituksia osakunnan omissa tiloissa, mutta nyt olemme siirtyneet ulkoharjoitteluun. Harjoitukset ovat lauantaisin klo 14.30-16.00 Ylioppilaskylän itäosan takana olevalla Malisten kentällä. Harjoitusten jälkeen on sauna Yo-kylä 2B:ssä. Kurs-sia varten on hankittu kaksi uutta palloa ja kirjallisuuta, jota voi lainata vaikkapa iltapuhdelukemiseksi. Toivotan kaikki uudet ja vanhat jäsenet ja muutkin tervetulleiksi näihin uusiin rientoihin.

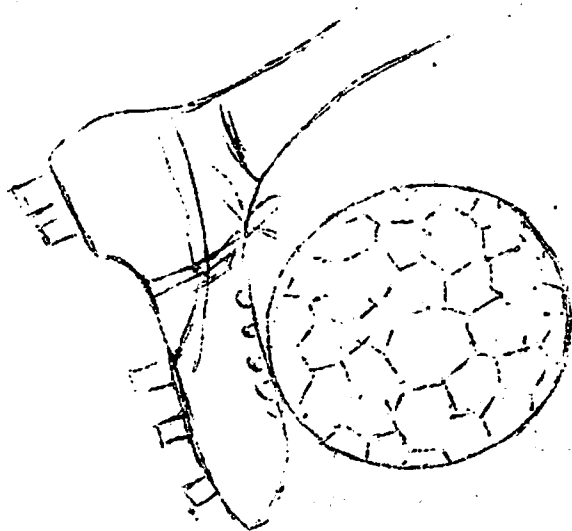
Ja sitten menneen talvikauden tarkastelua. Heti alkusyksys-tä aloimme pelata jalkapalloa. Aluksi porukan mukaansaami-nen oli vaikeaa, mutta myöhemmin innokkaita oli juuri ja juuri tarpeeksi. Myöhemmin syksyllä kävimme heittämässä kyykkää Uuden Karjala Seurar harjoituksissa. Keväällä aloi-

timmekin omat kyykkäharjoitukset, joita pidimme aina Helsingissä pidettyihin mestaruuskilpailuihin asti. Osakunnalla oli Helsingissä kaksi miesjoukkuetta ja yksi naisjoukkue. Sijoittumisemme oli epämääräinen, mutta tärkeintä on osallistua ja pitää yllä yhteyksiä helsinkiläisiin osakuntiin. Lentopallossa meinasi aluksi mennä luvun kurkkuun, hävisimme kaikki alkusarjan ottelut, mutta lopussa näytimme mihin todella pystymme, voitimme kaikki loppusarjan ottelut. Kevätkaudella oli lisäksi pingis- ja tikkakisat. Pingiskisat voitti Arto Elo, tikkakisojen miesten sarjan voitti Timo Juuti ja naisten sarjan Sinikka Rytönen. Uutta oli myös osallistumisemme pulkkaviestiin, jossa saavutimme valmentamattomalla joukkueella kunnioitettavan neljännen sijan.

Kaikki edellä lueteltu tapahtuu myös ensilukuvuonna, ja lisäksi yritämme aina keksiä uusia ja lämmitellä vanhoja liikuntamuotoja. Ensi syksynä on tarkoitus järjestää yleisurheilukilpailut. Nämä siirrettiin kevästä syksyyn, koska monet ovat jo lähteneet kesälaitumille ja syksyllä on muutenkin enemmän aikaa. Ja sitten vielä henkilökohtainen toive: Toivottavasti ensi syksynä osakuntaan kävelee uusi ja liikunta-asioita tunteva liikunnanohjaaja, itse en ole oikein sopiva tähän tehtävään..

Lopuksi lausun vielä kiitokset kaikille liikuntarientoihin osallistuneille ja niistä, jotka eivät osallistuneet kehoitan vielä kerran punnitsemaan osallistumattomuuden syyt. Erityisesti haluan kiittää osakunnan apuisäntää ja entistä liikunnanohjaajaa heiltä saamastani tuesta ja ohjauksesta.

Kalevi

Kun muissakin kyseenalaisen journalistisen maineen omaavissa julkaisuissa ojennellaan kaiken näköisiä kasveja kaiken näköisistä syistä niin yhtyyppähän Käenpiikakin juoneen mukaan.

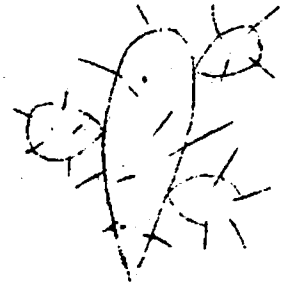
Ojennamme nokkosia koko SKO:n hallitukselle (kahta lukuunottamatta) viime maanantain (7.5.) hallituksenkokouksesta. Jäsenet lie titävät syyn... Nokkosen voi noutaa Yo-kylän kaupan takana olevan roskiksen ja kaupan seinän välisestä raosta.

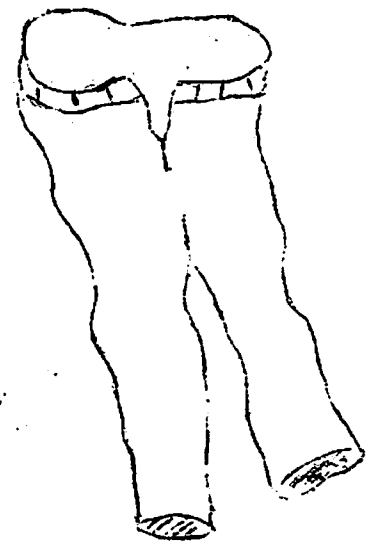
Ruusun tai mieluummin kimpun ruusuja ojennamme akateemikko Nurmelalle siitä vuosijuhlissa pidetystä puheenvuorosta. Pilliinpuhaltajalta vielä yksi erityisen kaunis siitä Ensimmäisestä lauseesta.

Jazz ry:n puheenjohtaja, Turku Big Bändin organisaattori Rainer Koskelle ojennamme Reiskan välityksellä torvikukkasen kärsimyskaktuksella somistettuna. Kiitokseksi siitä, ettei Koski toteuttanut murhaus-uhkaansa.

Ja kun toimitus epäuskoisena muistelee, että eräs herrasmies nähtiin ilman päällyshousuja vuosijuhla-aamuna ja kun on kyseisestä tilanteesta dokumenttejakin olemassa niintoimitus on päättänyt ojentaa ao. herrasmihelle HOUSUT. housuton voi tulla noutamaan housusensa seuraavien vuosijuhlien aamuna kello 7.45.

Huom. Toimitus ei tässä suinkaan tarkoita housuttomalla kaikkia niitä aivan housuttomia herrasmiehiä, jotka toimitus tapasi kyseisenä aamuna vuosijuhlasaunassa.

YLEISÖNOSASTO

Vuosijuhlista

Erityisesti jai mieleeni akateemikko Nurmela puheenvuoro. Se oli vanhan ja viisaan miehen vakevaa, mutta samalla ymmärtäväistä puhetta nykynuorille ihmiskunnan tilasta ja kehityksen suunnasta. Puheessa verrattiin ihmiskunnan nykyvaihetta dinosaurukseen. Dinosaurusten on sanottu kuolleen sukupuuttoon sen tähden, että niiden ruumis kasvoi liian isoksi aivoihin verrattuna. Ihmiskunnan tapauksessa tekniikka ja älykkyyden ja tehokkuuden vaatimus jyrsivät alleen inhimillisen ja yksinkertaisen elämänmuodon. Puhetta kuunnelleessani jouduin syvän liikutuksen ja kiihkon valtaan. Silmäkulmaan kihosi kyynel ja leuka alkoi värähdellä. En ollut uskonut, että juhlis-kin voitaisiin käsitellä peruskysymyksiä. Tulin hyvälle ja innostuneelle tuulelle. Olin saanut uutta voimaa kulkea eteenpäin.

Kalevi Kokko

Perjantaina 11.5.1979 13.37.

Yo-kylä 10 D 27

Kysymys:

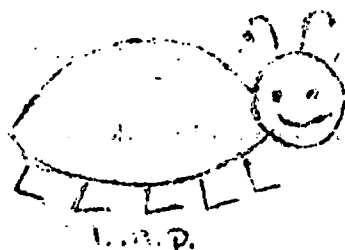
Tiedatkö, miten purkkikeitoista saisi purkin maun pois?

kysyy peltiin kyllästynyt opiskelija

Purkkiruokien purkki keittiön purkkiruokapurkittaja
vastaa:

Jos et jatkossa laittaisi purkkia keiton joukkoon kiehumaan,
se parantaisi huomattavasti purkin makua.

TOIMITUS
TOIVOTTAA
KAIKILLE
HYVVEE KES-
ZEE JA PAL-
JON AARINKOO

MIYÖ MÄNNÄÄN NYT
"KEZÄLAITUMILLEN"